Pártértekezletekről jelentjük

Tanácskozás a szegedi BM-szerveknél

A Szeged városi BM-szervek tegnap, kedden pártértekezletet tartottak. A pártértekezleten részt vett dr. Kelemen Miklós az MSZMP Csongrád megyei végrehajtó bizottságának tagja a megyei rendőr-főkapitányság vezetője, dr. Kovács József, a szegedi járási pártbizottság első titkára és Deák Béla, a Szeged városi pártbizottság osztályvezetője.

Az elnöki megnyitó után Tóth László, a pártbizottság titkára számolt be a pártbizottság négyéves munkájáról. Ezután dr. Farkas József, a végrehajtó bizottság tagja ismertette a kongresszusi irányelveket és a szervezeti szabályzat módosításának tervezetét.

A vita után újjáválasztották az MSZMP Szeged városi BM-szervek bizottságát és megválasztották a szegedi városi pártértekezlet küldötteit. Az MSZMP Szeged városi BM-szervek bizottságának titkárává ismét Tóth Lászlót választották meg.

Kenderfonó és Szövőipari Vállalat:

Ajánlások a felsőbb pártszerveknek

Szeged legnagyobb ipari üzemének, a Kenderfonó és Szövőipari Vállalatnak kommunistái tegnap tartották küldöttértekezletüket. Ezen megjelent Győri Imre, az MSZMP KB tagja, a megyei pártbizottság első titkára, dr. Ozvald Imre, a Szeged városi pártbizottság titkára és dr. Biczó György, a városi tanács vb-elnöke is. A pártértekezleten 132 szavazati joggal rendelkező küldött vett részt.

A titkári beszámolót kiegészítő, vitaindító előadásban Kónya Sándorné, a vállalati pártbizottság titkára ismertette azokat a javaslatokat, amelyeket az alapszervezetek tagsága a vezetőségválasztó taggyűléseken terjesztett elő, s amelyek a kongresszusi irányelvekhez szólnak. A beszámoló és az előadás után magas színvonalú vita indult meg a vállalat politikai és gazdasági életéről. A vitában felszólalt Győri Imre is.

Sokan beszéltek a kendergyári munkások élet- és munkakörülményeiről, arról, hogy alig jut kifejezésre a bérszínvonalban, hogy ezt a szakmát a könnyűipar legnehezebb ágazataként tartják nyilván. Figyelmébe ajánlották a városi és megyei pártértekezletnek, a X. kongresszus küldötteinek, hogy tegyék szóvá a kenderiparban megöregedett, nem egyszer ott meg is rokkant munkásasszonyok gondjait.

A jelenlegi nyugdíj-megállapítási rendszer azokra hátrányos, akik a kedvezőtlen munkakörülmények miatt már 45—50 éves korukban megrokkannak, mert éppen az utolsó öt, munkában töltött évben csökken a keresetük. Javasolták a küldöttek, hogy a kormányzati szervek fontolják meg: az ilyen munkásasszonyok nem mehetnének-e 55 éves koruk előtt is már nyugdíjba.

A felszólalók beszéltek a vállalat pártvezetésének helyzetéről is. Az elmúlt négy évben a rendszeres pártépítő munka következtében emelkedett a vállalatnál a párttagok száma, de még mindig nem kielégítő a fizikai munkát végzők aránya. A több órás vita után összefoglalásként a kendergyári kommunisták 14 pontban foglalták össze azokat a javaslatokat, amelyeket küldötteik visznek a városi pártértekezletre.

A pártértekezlet végül megválasztotta a Kenderfonó és Szövőipari Vállalat 31 tagú új pártbizottságát. A pártbizottság a küldöttértekezlet után megtartotta első ülését, és megválasztotta a 9 tagú végrehajtó bizottságot. A pártbizottság titkára ismét Kónya Sándorné lett.

B. D.

Textilművek:

Eredmények és gondok

A Pamutnyomóipari Vállalat szegedi gyárában, a textilművekben is pártértekezletet tartottak; 317 kommunista képviseletében száz küldött jött el a gyár művelődési termébe, hogy részt vegyen az új üzemi pártbizottság megválasztásában. Az MSZMP Csongrád megyei bizottsága képviseletében *dr. Koncz* János, a pártbizottság osztályvezetője, a Szegedi városi pártbizottság képviseletében *dr. Varga* Dezső, a pártbizottság titkára jelent meg a textilesek értekezletén.

Reseterics Sándorné, az üzemi pártbizottság titkára tartott vitaindító előadást, kiegészítve az előre kiadott referátumot. Előadásából kitűnt, hogy a textilművekben munkálkodó kommunisták közül sokan nyilvánították véleményüket a taggyűléseken, hozzászóltak a kongresszusi irányelvekhez, a szervezeti szabályzat tervezett módosításaihoz. Az itteni kommunisták zöme helyesli a tagfelvételi korhatár leszállítását. S ez azért is figyelemreméltó, mert a gyárban dolgozók nagy többsége fiatal, köztük is bizonyára lesznek olyan 18 évesek, akik érettek a párttagságra.

Négyezer dolgozója van a textilműveknek. A beszámolót követően sokoldalú vita bontakozott ki az életüket, körülményeiket érintő kérdésekről. A gyár gondjainak is rendre hangot adtak a felszólalók, kitűnt, hogy nagy felelősséggel figyelik és elemzik ezeket is a párttagok. Bírálóan szóltak a munkaerőhiány okairól is, amelyek jó része, mint mondották, kapun belül keresendő. Mert sok tényező vezethet fluktuációhoz, az is, ha a dolgozókkal szemben goromba hangot ütnek meg; az is, ha ilyen vagy olyan formában megsértik az üzemi demokráciát.

A pártépítésben mutatkozó hiányosságokról is szóltak. Közelebbről, hogy a szocialista brigádokban példásan dolgozó munkásasszonyok nagy része mindmáig nem jutott el a párttagságig. A javaslat: elbeszélgetni ezekkel a dolgozókkal, mert a pártszervezet utánpótlására ők a legérettebbek, mozgalmi-közösségi tapasztalatokkal, szocialista jellemvonásokkal gazdagodtak a brigádokban. A pártoktatással kapcsolatban is számos hozzászólás hangzott el, többek közt javasolták, hogy a középszintű vezetők körében is növelni kell az ideológiai továbbképzést, s szorgalmazták a párttagság általános műveltségének emelését is.

Négy esztendei munkáról adott képet a beszámoló és az élénk vita. Ezt követően megválasztották a szegedi textilművek új pártbizottságát és azt a 9 küldöttet, aki részt vesz a városi pártértekezleten.

A 35 tagú új pártbizottság a küldöttértekezlet után megtartotta első ülését. Ezen megválasztották a 7 tagú végrehajtó bizottságot; a pártbizottság titkárául ismét Reseterics Sándornét választották meg.

A kereskedelem gépesítése

A kereskedelem gépesítésének negyedik ötéves tervéről tárgyalt tegnap délelőtt a Kereskedelmi, Pénzügyi és Vendéglátóipari Dolgozók Szakszervezetének elnöksége.

A dolgozók élet- és munkakörülményei, valamint az állami helyiipari árutermelő ágazatainak helyzetét vitatták meg a Helyiipari és Városgazdálkodási Dolgozók Szakszervezetének tegnapi ülésén. (MTI)

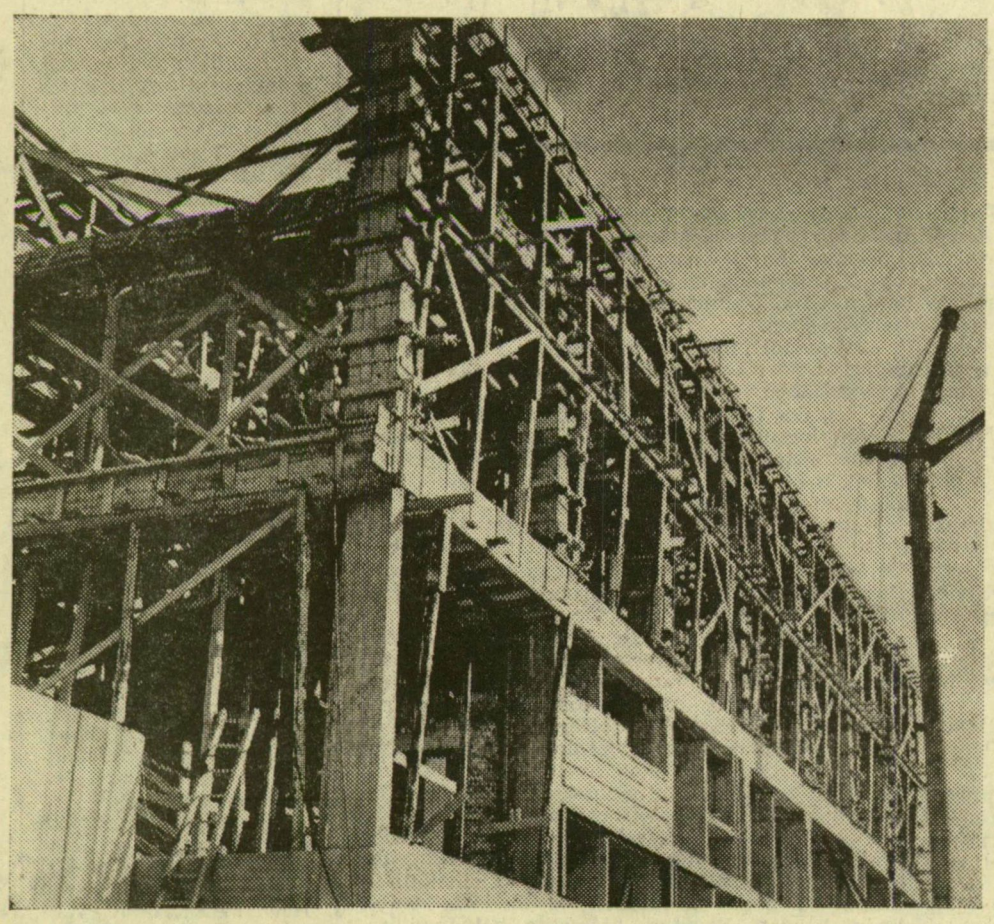

Somogyi Károlyné felvétele

Épül a trafóállomás

A leendő épület vasbeton váza és a fa zsaluzat még egységes szerkezetet alkot a szegedi Gedóban most készülő transzformátor-állomás épületén. A 100 kilovoltos nagyfeszültségű áram fogadására épül, mert a jelenlegi Öthalmi úti állomás a város növekvő igényeinek egyre kevésbé lesz képes eleget tenni. A távlati tervek szerint hasonló állomást építenek majd a Szabadkai út mellett és Ujszegeden is.

Az új terv

Ott ültem a Parlament ülésterminének sajtókarzatán, amikor törvényerőre emelték népgazdaságunk negyedik ötéves tervét. Ne várja mégsem az olvasó, hogy most majd valamilyen fennkölt hangulatot igyekszem „betáplálni" ennek ürügyén e sorokba. Mert bár az a perc, melyben a képviselők a törvény elfogadásáról szavaztak, valóban nem mindennapi, ezúttal mégsem az országgyűlési terem pompája, nem is az országgyűlés ülésének emelkedettsége adta meg az alapélményt, hanem az a gondolat, hogy mennyi munka, mennyi számvetés, tárgyalás, vita, megbeszélés alakította e tervet olyanná, hogy képes legyen meghatározni életünket öt kerek esztendőre, 1971. januárjától 1975. december végéig. Én legalábbis arra gondoltam, hogy ilyen jó terv még sohasem volt az országgyűlés előtt. Nemcsak azért, mert olyasmikről szól, amik mindannyiunknak tetszenek, hanem azért is — vagy éppen ebből eredően —, mert már terv formájában is megvalósulást ígérnek.

A terv körvonalazásában és megformálásában is új vonásokat fedezhetünk fel. A negyedik ötéves terv úgy alakult ki, hogy az MSZMP Központi Bizottsága csak irányelveket adott hozzá, s rábízta a kormányra és a szaktárcákra, hogy a maguk tapasztalata és tudása alapján dolgozzák ki a részletes tennivalókat. Ebben az eljárásban könnyű meglátni, hogy társadalmi életünk demokratizálódása a szocialista demokratizmus jegyében született, ugyanaz a tudatos törekvés szülte, amely a választási törvény módosításához is vezetett, amit szintén a mostani parlamenti ülésszak fogadott el.

A másik jelentős új vonás már magában a tervben található, s a beruházási politika továbbfejlődését jelzi. Milyen iparágakat akarunk és fogunk leginkább fejleszteni? A szénhidrogének, s különösképp a földgáz termelését és felhasználását, azután az alumínium-bázist, a közúti járműgyártást, a kőolajtermékek vegyipari feldolgozását, a korszerű építési módokat és szerkezeteket, s a számítástechnikát. Éppen azt az iparágakat, melyekről talán mindannyiunknak — ha értünk hozzá, ha nem — az a véleménye, hogy ezekre van szükség, ezek a leginkább nekünk valók. Hiszen hányszor és hányszor kérdezzük mindennapi beszélgetéseinkben, hogy itt a földgáz az orrunk előtt, miért engedjük a levegőbe; miért nem használjuk fel jobban nagy kincsünket, a magyar ezüstöt; hogy miért nem látunk már hozzá rossz útjaink rendbehozásához, s jó járművek gyártásához; mikor zárkózunk már fel a műanyagok és a műtrágyák gyártásában az európai színvonalhoz; miért nem építünk több és jobb lakást; miért nem használjuk ki jobban az ország szellemi erejét. Hát most majd minden eddiginél erőteljesebben hozzálátunk ahhoz, hogy azt fejlesszük, ami számunkra a legkedvezőbb, legjobban kifizetődő. A terv úgy fogalmaz, hogy azokat, melyek a népgazdaság műszaki fejlődése és korszerű struktúrája szempontjából alapvetőek és a távlati iparfejlesztést is szolgálják. Tehát nem mindent egyszerre, s egyforma erővel.

Mindegyik említett iparágról érdemes lenne hosszasabban is szólni, a szegedi azonban a szegedit is keresi a tervtörvény paragrafusai között, s nyilván hamar megtalálja azt a passzust, mely előírja a debreceni, a szegedi és a budapesti 4. számú házépítő-kombinát felépítését, a nagyipari lakásépítési módszerek továbbfejlesztését. Ismét egy lépéssel közelebb kerülünk tehát ahhoz, hogy ezt a nagy, társadalmi méretű problémánkat megoldjuk.

A három házgyár közül kettő vidéken, sőt az Alföldön épül. Ezt is jó olvasni, mint azt is, hogy az ország iparilag leggyorsabban fejlődő kerülete minden szempontból az Alföld lesz a következő öt évben, különösen a Tiszántúl északi része. Érthető és világos ez! Itt, az Alföld déli csücskén is érezzük, helyeseljük az új terv ama törekvését, hogy csökkentse a színvonalbeli különbségeket az ország egyes területei között. Az előző terv még csak Budapest és a vidék közötti ipari és kulturális különbségek csökkentését tűzhette ki célul, most már disztingválunk vidék és vidék között is.

Bátor, megfontolt és célratörő az ország új ötéves terve. A népgazdaság olyan dinamikus fejlődését tűzi célul, mely az életszínvonal rendszeres és viszonylag gyors növelését, az életkörülmények és a kulturális ellátottságnak további javítását szolgálja. Kimondja, hogy az életszínvonal növekedésében a reálbérek emelkedése kap hangsúlyt, s hogy a vállalatok és a dolgozók ezáltal érezzék meg a jó gazdálkodás előnyeit vagy netalán a rossz munka hátrányait. Legyen zsebbe vágó, ki mennyi hasznot hajt az országnak.

Ezen az érdekeltségi elven nyugszik a terv egész gazdasági szabályozó rendszere. A kormány csak néhány központi kérdésben (nagyberuházások stb.), tartja fenn magának a döntés jogát, egyébként mindenkit hagy dolgozni kedve szerint, amíg az nem keresztezi, hanem segíti a népgazdaság, a társadalom érdekeit. Így azután azt is elmondhatjuk a negyedik ötéves tervről, hogy bár meghatároz és irányt mutat, ezzel nem leköti, hanem felszabadítja az alkotó energiákat.

Fehér Kálmán

Folytatja munkáját a nők parlamentje

Tegnap reggel a Gellért Szálló márványtermében Renu Chakravarty asszonynak, az indiai nőszövetség titkárának elnökletével folytatta tanácskozását a Nemzetközi Demokratikus Nőszövetség jubileumi tanácsülése. A résztvevő, mintegy 260 küldött, néma felállással adózott az elhunyt Nasszer elnök, a haladó arab népek függetlenségi harca nagy vezéralakja emlékének.

Az elnöki és a főtitkári beszámoló feletti vitában ma reggel elsőnek Emilie Nafaa, a jordániai arab nőliga titkára szólalt fel. Foglalkozott a közel-keleti helyzettel, s szólt arról a frontális támadásról, amellyel az imperialista erők Jordániát a haladó arab népek elleni harc bázisává, támaszpontjává akarják tenni. E törekvések — hangsúlyozta — bár eddig is súlyos áldozatokat követeltek és követelnek, mégis kudarcot vallanak, a haladó arab népek és a soraikban küzdő nők együttes ellenállásán.

A konferencia felszólalásokkal folytatta munkáját.